

STOJADINOVIC SE JE PREDSTAVIL SKUPŠČINI

MINISTRSKI PREDSEDNIK JE POJASNIL SKUPŠČINI SVOJE NAČRTE ZA BODOČNOST

Novi jugoslovanski ministrski predsednik name-
rava obiskati Pariz in London ter skleniti prija-
telstvo z Italijo. — Jugoslovanska zunanja po-
litika bo ostala nespremenjena. — Hrvatski iz-
gnanci bodo najbrž pomiloščeni.

BEOGRAD, Jugoslavija, 4. julija. — Ministr-
ski predsednik Milan Stojadinović namerava proti
koncu tega meseca odpotovati v Pariz, kjer se bo
sestal z ministrskim predsednikom Lavalom. Iz
Pariza bo mogoče tudi šel v London. Na potova-
nje pa bo šel šele potem, ko bo narodna skupšči-
na sprejela proračun in rešila druge važne zadeve.

Na svojem povratku se bo tudi ustavil v Italiji,
kjer so bo sestal s podtajnikom v italijanskega zuna-
njega urada Fulvio Suvichem, za kateri sestanek
se je že z italijansko vlado dogovoril njegov pred-
nik Bogoljub Jeftić, pa je bil vedno odložen.

S svojim obiskom v Italiji hoče Stojadinović do-
seči boljše odnose med Italijo in Jugoslavijo, kar
je tudi ob priliki svojega obiska v Rimu priporo-
čal francoski general Marie Gustave Gamelin.

Konferenca Male antante, ki je bila po padcu
Jeftičevega kabineta odložena, bo zopet sklicana,
kadar se Stojadinović vrne s svojega potovanja.

Značilno je, da Italija kupuje v Jugoslaviji ve-
liko množino pšenice in koruze za svojo armado.

Gotovi viri tudi zatrjujejo, da bo jeseni regent
princ Pavel šel v London, toda do sedaj še ni bil
za to določen dan.

BEOGRAD, Jugoslavija, 4. julija. — Ministr-
ski predsednik Stojadinović se je danes s svojimi
ministri predstavil narodni skupščini.

Narodnim zastopnikom je povedal, da bo nova
vlada nadaljevala z zunanjo politiko svojih pred-
nikov, da bo obdržala prijateljske zveze z ostalimi
članicami Male antante ter ostala z drugimi drža-
vami v prijateljskih odnosih v namenu, da po-
maga ohraniti Evropi mir.

— Ustava z leta 1931 ostane tudi vbodoče tem-
elj naše notranje politike, — je rekel ministrski
predsednik. S tem je namignil, da hoče s svojimi
tovaršni nadaljevati politiko kralja Aleksandra za
združeno Jugoslavijo.

Nadalje je rekel Stojadinović, da bo njegova
vlada skrbela za obrambo dežele, revidirala volil-
ne postave ter uvedla boljši davčni sistem.

Zadnje besede našega velikega kralja-mučeni-
ka — "Čuvajte Jugoslavijo!" — tvorijo temelj vla-
dnega programa.

Politični krogi so mnenja, da je največja želja
ministrskega predsednika pobotati Srbe in Hrvate.

Vsi hrvatski politični jetniki in begunci bodo po-
miloščeni. Meseca septembra se bodo vršile svo-
bodne volitve.

Pomiloščeni pa ne bodo dr. Ante Pavelić, dr.
Gustav Perčec in baron Sarkotić, ki so zasnovali
zaroto proti kralju Aleksandru.

Bivši jugoslovanski minister Svetozar Pribiče-
vić, ki živi v Parizu v izgnanstvu, je poslal svojim
prijateljem pismo, v katerem svari Jugoslovane
pred prevelikim prijateljstvom s Hitlerjevo Nem-
čijo.

— Če bomo preveč simpatizirali z Nemčijo, —
piše Pribičević, — bomo izgubili prijateljstvo Fran-
cije, kar bi bilo za Jugoslavijo usodepolnega pome-
na.

— Nemčija bi sklenila z Jugoslavijo zvezo le pod

Združene države naj bi posredovale

BOJNI DUH ITALIJANOV JE NARASEL

Dvomljivo, da bi Angli-
ja dobila koncesije. —
Francija proti abesin-
skemu pristanišču v
Rdečem morju.

Rim, Italija, 4. julija. — Edi-
na posledica obiska stotnika
Anthony Edena v Rimu je, da
se je Italija še s tem večjo od-
ločnostjo odločila, da se zanese
samo na svojo moč in dovede
zadeve glede Abesinije do za-
ležnega konca.

Neprimerna Edenova ponud-
ba je uničila še ono upanje, ki
ga je še bilo, da bi s kakim kom-
promisom bila odvrnjena vojna
z Abesinijo. Ako je bil še kdaj
kak dvom, da se bodo sovraž-
nosti pričele v nekaj mesecih,
jih sedaj ni več.

Angleška vlada najbrže ne
bo Italiji več stavila nikakih
predlogov in to tem manj, ker
je bila poslanska zbornica tako
nasprotna Edenovi ponudbi, da
Anglija odstopi Abesiniji del
svoje Somalije.

Poleg tega pa tudi Anglija
ne more dobiti od Abesinije do-
volj koncesij, ki bi zadovoljile
Mussolinija.

Dokler se do septembra ne
zgodi kaj nepričakovanega, je
jeseni vojna neizogibna.

"Giornale d'Italia" pravi z
ozirom na Edenovo izjavo v po-
slanski zbornici, da mu je žal,
da Italija ni sprejela njegovega
predloga, da Italija obžalu-
je, da Anglija ne razume ita-
lijanskega stališča. List pravi,
da ima Italija iste pravice, kot
drugi narodi in še posebno An-
glija, da poveča svoje kolonije
in s tem pospeši svoj politični
in gospodarski razvoj.

"Giornale d'Italia" pravi
dalje, da Italija nikakor ne mo-
re sprejeti angleške ponudbe,
ker bi Abesinija dobila prista-
nišče Zeila v angleški Somaliji
in bi se s tem mogla hitreje
oboroževati in ogroziti tudi
italijansko mornarico. Poleg te-
ga pa bi Anglija gospodarsko
mnogo pridobila in na škodo
Italije, kajti Zeila bi tekmovala
z italijanskim pristaniščem
Assab.

Pariz, Francija, 4. julija. —
Izjava stotnika Edena v po-
slanski zbornici glede predlo-
gov, ki jih je stavil Mussoliniju
nikakor ni ublažila nasprotja
med Anglijo in Francijo. Fran-
coski politični voditelji nika-
kor ne odobrujejo angleškega
predloga, da bi Abesinija dobi-
la v zameno za koncesije Italiji
pristanišče Zeila, ker bi tekmo-
valo s francoskim pristaniščem
Jibuti.

pogojem, da prizna Jugoslavija avstrijsko-nemško
unijo. V tem slučaju bi dobila Nemčija nadvlado v
Centralni Evropi in na Balkanu. Nemčija bi nade-
ljevala s svojim pohodom proti Jadranskemu mor-
ju in Solnu, Jugoslavija bi pa postala njena vazal-
ka.

LLOYD GEORGE KRITIZIRA AMERIKO

Pravi, da so Združene
države propadle. —
Organizirajo nove po-
možne družbe, med-
tem ko sežigajo živež.

London, Anglija, 4. julija. —
David Lloyd George je v svo-
jem 72. letu naznanil svoj po-
vratek v javno življenje ter je
podal žalostno sliko Združenih
držav.

V svojem govoru v Central
Hall v Westminsteru je rekel,
da so Združene države popolno-
ma propadle ter dodal:
"Nove pomožne družbe se
organizirajo po celi deželi, kjer
je toliko živeža, da ga sežiga-
jo. Zakaj?"

"Visoki interesi v Združenih
državah naglo vozijo po potih,
ki so temeljno nezdrava. Po-
lom! Isto je tukaj pri nas, toda
samo v manjšem obsegu, ker
tudi imamo manjšo deželo."

IRSKA HOČE POPOLNO NEODVISNOST

LIMERICK, Irska, 4. julija.
Predsednik irske svobodne dr-
žave Eamon de Valera je re-
kel, da bo Irska odpovedala
svoje podaništvo angleškemu
kralju Juriju V.

De Valera je rekel, da bo
Irska sprejela ustavo, po ka-
teri bo Irska popolnoma irska
od nog do glave.

NEMŠKI VETERANI V FRANCIJI

PARIZ, Francija, 4. julija.
Pet nemških veteranov se je z
avtomobilom peljalo čez ne-
kdanje bojišče, da razpravlja-
jo o miru z zastopniki 11 na-
rodov.

Nemški delegaciji načeljuje
predsednik nazijskih vetera-
nov Hans Oberlindner. Nem-
ški veterani so prišli v Pariz
z dovoljenjem predsednika
Hitlerja. Dva dni bodo raz-
pravljali o tem, kako bi bilo
mogoče odvrniti vojno.

vala s francoskim pristaniščem
Jibuti.

"Le Temps" pravi, da bi bil
kršen člen IX. pogodbe iz leta
1906, ako bi Mussolini sprejel
Edenov predlog, kajti po tej
pogodbi ste se Anglija in Itali-
ja zavezali, da ne boste tekmo-
vali z Jibuti.

SOVJETI SE BOJE VOJNE

Rusija utrjuje mejo ob
baltičkih državah. —
Naglo gradi brodovje.
Zveza med Nemčijo in
Japonsko?

Moskva, Rusija, 4. Julija. —
Sovjeti naglo gradijo svoje bal-
tiško vojno brodovje ter po-
pravljajo trdnjavo, ki varuje
prihod v Leningrad, ker se bo-
je, da bo od te strani Nemčija
v zvezi s Finsko vdarila na Ru-
sijo.

Vlada je dovolila, da je bilo
vse to objavljeno, medtem ko
je časopisje obsojalo dogodke
na mandžursko-sibirski meji in
jih označilo za japonsko izziva-
nje, da bi nastala kaka kriza.

Najvažnejši vladni listi sva-
re tako Nemčijo kot Japonsko,
da bo rdeča armada odbila
vsak napad. To je zanimivo in
značilno z ozirom na domnevo,
da imate Nemčija in Japonska
tajno pogodbo za skupni na-
stop, ako bi se ta ali ona drža-
va zapletla z Rusijo v vojno.

Nemško vojno brodovje je
zbrano v Baltiku in ladje prei-
skujejo Finski zaliv, kjer jih do-
sled ni bilo nikdar videti, in
mogoče iščejo strategične kra-
je. Finski fjordi bi bili idealno
zavetišče za submarine, torpe-
dovke in mornariške aeropla-
ne.

"Pravda" v svojem uredni-
škem članku dolži Finsko, da
pripravlja letališča in gradi
aeroplane čez svojo potrebo ter
vse to pripravlja proti sovje-
tom.

Značilno je tudi, da so nem-
ške nove bojne ladje Deutsch-
land, Kœln in Leipzig zgraje-
ne tako, da morejo voziti v naj-
tesnejše morske ožine Finske-
ga zaliva, in da Nemčija naglo
gradi submarine po 250 ton, ki
so prikladni za operacije v ta-
kih vodah.

Z ozirom na to se ruska bal-
tiška mornarica pripravlja
pod admiralom L. M. Galler-
jem. Sovjetski letalci se pose-
no vežbajo v "slepem" letanju
v meglenem vremenu zaliva.

Na 7 milj dolgem otoku Kot-
kin ob izlivu Neve je bila zgo-
dovinska trdnjava Kronstadt
popolnoma modernizirana z
utrdami iz cementa in železa
in najnovejšimi topovi. Ta
otok, s katerega je mogoče vi-
deti finsko in rusko obal, po-
polnoma zapira vhod do Lje-
ningrada.

Tudi list "Rdeča zvezda" je
objavil ostro svarilo Japonski,
rekoč:

"Japonskim militaristom
svetujemo, da imajo v mislih
naslednje — ako bi kdo z mili-
tarističnim poželenjem skušal
potisniti nazaj našo mejo, bo
dobil vdarec, da bo za dolgo
časa izgubil vsako veselje še
kaj takega storiti."

NAROČITE SE NA "GLAS
NARODA", NAJVEČJI SLO-
VENSKI DNEVNIK V ZDRU-
ŽENIH DRŽAVAH.

ABESINSKI CESAR SE SKLICUJE NA KELLOGGOVO POGODBO

ADDIS ABEBA, Abesiniji, 4. julija. — Na
ameriški Dan Neodvisnosti je poslala abesinska
vlada Ameriki formalno prošnjo, naj opozori Ita-
lijo na obveznosti, ki jih ima napram Kelloggovi
pogodbi.

ZA POVRATEK HABSBURŽANOV

Avstrijska vlada je
Habsburžanom vrnila
lastnino. — Nadvojvo-
da Oton bo najbrže po-
stal cesar.

Dunaj, Avstrija, 4. julija. —
Avstrijska vlada je napravila
korak dalje do obnovitve mo-
narhije, ko je sklenila, da vrne
Habsburžanom lastnino, katero
je držala, odkar je bila pahnje-
na s prestola stara vladarska
hiša.

Da pa tako sklep postane ve-
ljaven, je potrebno, da ga po-
trdi tudi državni zbor, ki se bo
sestal 9. julija.

S to odločitvijo ima mladi
nadvojvoda Oton upanje, da bo
v kratkem kronan za avstrij-
skega cesarja.

Več monarhistov je odpoto-
valo v Steenockerzeel v Belgi-
ji, kjer živi nadvojvoda Oton s
svojo materjo, bivšo avstrijsko
cesarico Zito in s svojimi brati
in sestrami.

Kot pravijo nekatera poroči-
la, je Oton zaročen z hčerjo ita-
ljanske kraljeve dvojice, prin-
ceso Marijo.

Ker poslanska zbornica ved-
no potrjuje ukrepe vlade, je go-
tovo, da bo tudi sedaj dovolila,
da so Habsburžanom vrnjeni
vsi gradovi in druga posestva.
Med posestvi, ki so bila zaplen-
jena leta 1919, je 12 gradov,
več muzejev, gledališč, trgov-
skih hiš, gozdov, veleposestev,
itd. Celu svetovno znano zabavi-
šče Prater je bila last cesar-
ske rodovine. Medtem ko pa je
kabinet odločil, da se Habsbur-
žanom vrne lastnina, je odločil,
da ostanejo gledališča in muze-
ji še dalje lastnina države.

Ko bo Oton, o katerem je bi-
lo zatrjevano, da je prereven,
da bi si kupil konja, prejel zo-
pet zaplenjena posestva, bo zo-
pet zelo bogat.

FELDMARŠAL STRAUSS- BURG UMRL

BUDIMPEŠTA, Madžar-
ska, 2. julija. — Zadnji šef av-
strijsko-grškega generalnega
štaba, feldmaršal Arthur Arz-
von Straussenburg je umrl v
vojaški bolnišnici v starosti
78 let.

Leta 1917 je Straussenburg
vodil veliko ofenzivo proti Ita-
lijanom. Njegove čete so bile
tudi v armadi, ki je zavzela
Brest-Litovsk leta 1915.

Abesinska nota je dolga pet
strani ter je bila izročena ame-
riškemu poslaniku Williamu
Perry George-u.

V nji je opisana nastanek ita-
lijansko-abesinskega konflikta
ter očita Italiji, da namerava z
orožjem osvojiti Abesinijo.

Abesinska neodvisnost je
ogrožena, ker Italija koncentri-
ra svoje vojaštvo na abesinski
meji in dovaža na mejo ogrom-
ne množine orožja.

Washington, D. C., 4. julija.
— Vsled poziva abesinske vla-
de je dospela ameriška zunanja
politika v jako težaven položaj.
Prošnja za podporo v boju za
neodvisnost je bila izročena baš
o pravem času, namreč na pra-
znik ameriške neodvisnosti.
Ako bi Amerika ugodila pro-
šnji, bi se s tem zapletla v zelo
nevaran položaj.

Najbrž bo odgovorila Abesi-
niji, da je to izključno le abe-
sinsko-italijanska zadeva.

TOVARNA BO ZOPET OD- PRTA

Wheeling, W. Va., 4. julija.
— Wheeling Steel Corporation
naznanja, da bo v pondeljek
poklicala na delo 300 delavcev
v Creek mill tovarno, ki je bila
zaprta 6 mesecev.

PREMIJE V CHACO PO- DALJŠANO

Buenos Aires, Argenti-
na, 4. julija. — Argentinski
predsednik Augustin P. Justo
je odprl mirovno konferenco.
Premirje je bilo takoj podal-
jšano do časa, ko boste obe ar-
madi zmanjšani na 5000 voja-
kov.

Pogodba z dne 12. junija do-
loča, da mirovna konferenca
razglasi konec vojne, ko ste
armadi zmanjšani do tega šte-
vila. S tem je rečeno, da je s
pričetkom mirovne konferenca
tudi vojna za Chaco končana.

Neutrlni posredovalci so na
delu na bojišču in hočejo do-
seči, da se sovražnosti ne bi
mogle več obnoviti. Konferen-
ca bo morala poravnati 50-
letni spor med Bolivijo in Pa-
ragvajem zaradi Chaco.

NOVI JAPONSKI SUBMARIN

Kure, Japonska, 4. julija. —
V ladjedelnici v Kure je bil
splavljen najnovejši in najmo-
dernejši submarin s 1900 tona-
mi. To je že sedmi submarin, ki
more voziti na veliko razdaljo.
More prevoziti Pacifik in se zo-
pet vrniti, ne da bi mu bilo tre-
ba vzeti kurivo.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

On sale here for 10c in America in New York for 15c \$7.00
Canada \$8.00
On sale here for 10c in America in New York for 15c \$7.00
On sale here for 10c in America in New York for 15c \$7.00
On sale here for 10c in America in New York for 15c \$7.00

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaia vsaki dan izvenim nedelj in praznikov.
Dostavlja besedila in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovodi
po Money Order. Pri sprejembi kraja naročnikov, prosimo, da se
na tudi prejeto bivališče nasmari, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3874

KONEC TRILETNEGA KLANJA

Evropa se vprav srdito oborožuje in slepo drvi v vojno. Lloyd George in dolga vrsta angleških politikov so v mirovno poslanico organizirali pravi pohod proti vojni. V Afriki se pripravlja nova vojna, na Daljnem vzhodu podirajo Japonci proti sreč Kitajskega.

V istem času so pred palačo argentinske vlade defilirali šolski otroci in tlijaki, da bi dali duška svoji radosti, ker je bil v tej palači pravkar podpisan sporazum, ki je Boliviji in Paragvaju po večletni vojni prinesel mir. Miru se veselijo milijoni v obeh ameriških državah, a nič manjše ni veselje Argentinini, ki je posredovala med vojskujočimi z uspehom.

Sklenjeno premirje je stopilo v veljavo po 48 urah. Na 600 milj dolgi fronti je na tisoče vojakov odložilo orožje in se oddahnilo. Tri leta je trajal boj, tri leta sta oba nardda prelivala kri, in to zaman. To spoznanje mora biti bridko v obeh državah. Ko bi vsaj za ostali svet ta preizkušnja ne bila zaman!

Gran Chaco je zmagal s svojimi mušicami in komarji, ki prenašajo bolezen, nad nespametnimi ljudmi.

Paragvajci so po dolgih bojih zasedli vse ozemlje, ki je bilo med obema državama sporno. Bolivijci niso mogli vzdržati nezdravega podnebja in so se po dveh letih boja umaknili.

Jamarija leta 1935. je paragvajski general Estigarriba prodrl do vrat mesta Villa Montes in si tako skoraj že odprl pot v deželo petroleja. S svojimi četami je že stopil na bolivijska tla. Rad bi bil zasedel še provinco Santa Cruz. Računal je, da bo to prebivalstvo, ki ni posebno vdan Boliviji, potegnulo z njim.

To se ni zgodilo. Estigarriba je v svoji neprevidnosti zašel predalet proti severu; medtem so ga Bolivijci napadli od strani ter zopet zasedli mesto Boyuibe in s tem končno zaprli Paragvajcem pot proti Villi Montes in petrolejskim vrelcem. Toda dobrih 8 dni nato je Estigarriba zopet porazil Bolivijce.

Zopet je bila Paragvajcem dprta pot proti severu. toda generali so uvideli, da je njihova vojska upehana.

Kakor niso Bolivijci prenašali podnebja v Gran Chacu, tako niso bili Paragvajci za to hribovito zemljo. Petrolejski vrelci so oostali samo še sen v glavah paragvajskih generalov. Na drugi strani se je tudi bolivijska vojska upehala. Skratka, poveljujoči generali in politiki so prišli klo spoznanja, da vojna nima nikakega smisla več. Spoznali so menda tudi, da je bilo vse prelivanje krvi zaman.

Paragvajci so zasedli Gran Chaco in verjetno je, da jim bo zdaj Bolivija na mirovni konferenci to ozemlje tudi priznala.

Vprašanje je na drugi strani, ali je bila ta dežela, zapuščena in polna bolezni, vredna tolikšne krvi?

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti tega, je potrebno, da se poučen v vseh stvarih. Vred naša dolgoletna skušnja vam samoremo dati najboljša pojava in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojava.

Hi preskrbimo vse, bodisi pranje in povratna dovoljenja, potne liste, vize in vplah vse, kar je za potovanje potrebno in najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

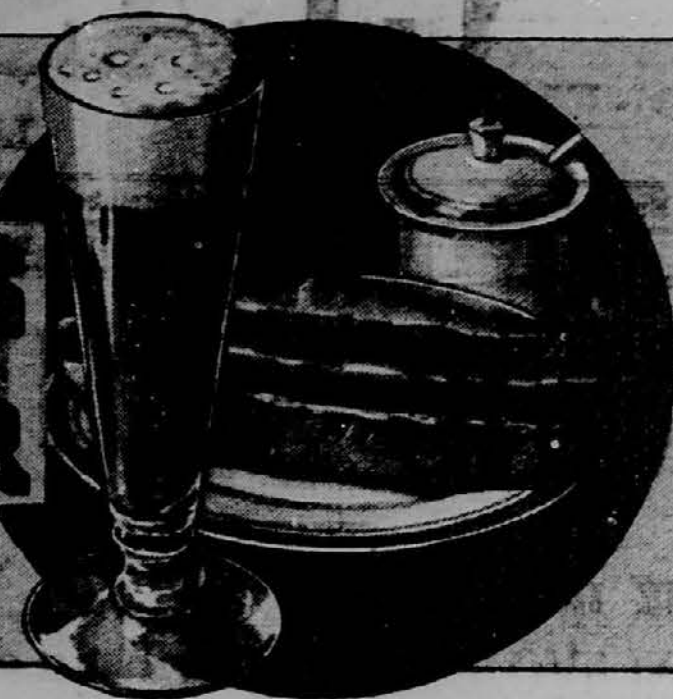
Nedržavljan naj ne odlašajo do sodnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in svetovanje, mo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

JACOB RUPPERT'S BEER

"THE TALK OF THE TOWN"

Iz Slovenije.

Morilci izročeni sodišču.

Domžale in z njimi velik del Gorenjske so še vedno pod vtišom strašnega razkritja zločina na Podrečjem. To se je najbolj pokazalo 14. junija, ko so orožniki vedli še morilcevo ženo Pepeco ter Angelo Gaberškovo na kolodvor ter ju odpeljali v Ljubljano, kjer so ju izročili v sodne zapore. Sodišče na Brdu ima namreč premalo prostora, da bi moglo sprejeti toliko aretirancev obojega spola. Tako so se v ljubljanskih sodnih zaporih znašle vse štiri ženske, namreč obe Dolničarjevi, kakor smo že poročali, ter še naslednji dve. Krivda žensk je še negotova. Ali so ženske kaj hujšale Hribarja ali ne, to bo doglala nemara sodna preiskava, eno pa je že sedaj gotovo, namreč, da so za storjeni zločin vedele. Znano je bilo, da se je pokojna Marija Penkova pravdala za vsako malenkost, saj je zadostovalo, da jo je kdo samo grdo pogledal in je že naperila tožbo proti njemu, bogvarju, da bi se kdo dotaknil koščka njenega imetja. Po 27. februarju pa so mirno sprejemale njeno perilo in drugo blago, dobro vedo, da jim Ukeva Miska s svojimi pravdami ne more več škodovati. Najmlajša med aretirankami, Marija Dolničarjeva, sestra Pepec Hribarjeve, je bila uslužbena na Količevem ter se je morala vračati domov po isti poti, na kateri je bila Penkova umorjena. Dekle, ki je vedelo, da nekje v bližini leži truplo pokojnice, pa se je zballo ter je prosilo svojo sodelavko naj zamenjata šihite, tako, da bi se mogla vračati po dnevi. Sodelavka, ne vedoč, zakaj gre, ji je seveda ugodila. Mlado Dolničarjevo je vest torej tako pekla, da se je bala ponovnih prividov pokojnice. Ob enem s Hribarjevo in Gaberškovo so prepeljali orožniki v Ljubljano tudi Hribarjevega brata Miho, ki je bil prav tako aretiran. Pri njem so našli namreč nekaj blaga, ki je bilo last umorjene Penkove.

Še večje zanimanje, kakor za te aretirance, je bilo med prebivalstvom za oba glavna krivca: Franca Hribarja in Janeza Pirea. Franc Hribar je ves čas trdovratno tajil, medtem ko Pire ves čas vztraja pri svoji izpovedi. Pri večkratnih konfrontacijah je Hribar ves besen na Pirea ter mu kriči: "Prisegel boš!" Orožnikom pa zatrjuje: "Saj se mu meša!" Orožniki so danes popoldne odvedli oba zločince na kraj zločina. Sledila je seveda ogromna množica ljudstva ter se je zdelo, da je ves Šumberk naenkrat oživel. Hribar je bil mrk in trdovraten ter se niti na kraju zločina ni hotel udati. Pire pa je v soglasju s svojo prvo izpovedjo točno pokazal, kje je Hribar napadel Penkovo, tudi grm, za katerim jo je čakal. Pokazal je kraj, kjer sta jo zvezala in točno pokazal tolmun, kamor je vrgel Hribar Penkovo. Vse to je pokazal ob srditih Hribarjevih protestih. Umevno je, da množica ni prav nič, kljub mirjenju orožnikov, štedila z raznimi opazkami na račun obeh zločincev. Ko je bil krajevni ogled končan, so orožniki oba, Hribarja in Pirea, seveda oba dobro uklenjena, posadili na voz ter ju odpeljali v sodne zapore na Brdo.

Nad Hribarjevimi otroki je postavljen za varuha mizar Petek, ki je bil tudi varuh preklanega Franca Hribarja samega, otroka Gaberškove pa sta oddana v neko sirotišnico.

Gad je usmrtil vola.

Te dni je Pod Kumom pičil gad v hlevu spečega vola. Ko je prišel gospodar zvečer s polja in hotel napojiti živino, je zagledal mrtvega vola. Ker spočetka ni vedel, kako mu je poginila žival, je začel preiskavati volovo bolezen. Po daljšem iskanju je našel v listju spečega gada. Zdaj mu je bilo

jasno, od čega je izvirala velika oteklina na volovi nogi.

81 zaporov na grbi enega človeka.

Policija je izročila sodišču 52letnega poklicnega vagabunda Ivana Žabjeka iz Spodnje Hrušice, ki je šel tokrat "uživat" že svojo 81. kazen. Vse življenje Žabjek ni bil deležen drugega, kakor da je v kratkih časovnih razdajah od zapora do zapora po malem sleparil, kradel in živel na vse načine, ki so prepovedani. Med kaznimi, ki jih je že odsedel, so razen številnih manjših — kakor so po navadi majhni in skromni tudi njegovi kriminalni odsedelki nekatere večje, enkrat kar dve leti skupaj. Te dni se je Žabjek pomešal med kmetiške okolice, ki na Sv. Petra nasipu prodajajo krompir. Dve manektona je v dveh krmah poneveril sedem ali osem vrec krompirja, ki sta jih bila tam shranila za svoje odjemalce. Ivan Žabjek pa je seveda že prestar in preveč vaje svoje ga posla, da bi ga mogla 81. kazen zaobrniti na pravo pot.

Brez službe in neveste v smrt.

V Mostah se je 18. junija na Zaloški cesti zgodil samomor, ki je spot značilen primer življenjske tragedije današnjega časa. Policijska stražnica v Mostah je bila okrog pol 7. obveščena, da se je na Zaloški cesti v nenavadnih okoliščinah ustrelil mlad fant. Komisija, ki je takoj prihitela na kraj nesreče, je našla že mrtvega 25letnega posestnikovega sina Martina Blasa. Fant je na skrivem prišel v šupo s karabinko, katere kopito je potem oprl ob voz, cev pa si naperil naravnost na sree, tako da strel ni mogel zgrešiti. Krogla mu je v hipo pretrgala nit življenja.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.75	Din. 100		Za \$ 9.35	Lir. 100	
\$ 5.25	Din. 200		\$12.25	Lir. 200	
\$ 7.30	Din. 300		\$14.40	Lir. 300	
\$11.75	Din. 500		\$18.20	Lir. 500	
\$23.50	Din. 1000		\$17.60	Lir. 1000	
\$47.00	Din. 2000		\$33.20	Lir. 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj zavedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00	morajo poslati	\$ 5.75
\$10.00	"	\$10.95
\$15.00	"	\$16.00
\$20.00	"	\$21.00
\$25.00	"	\$26.25
\$30.00	"	\$31.50

Prejemnik doli v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Največ nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojbine \$1.00.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

IZ RIBNIŠKE DOLINE

Prekrasna si, Ribniška dolina, pa Te še nikoli niso gledale moje oči. Moja duša Te pa pozna do najmanjših podrobnosti: od Male do Velike gore, od Stajnbrika do Zlebiča, od Mlake pa doli na Kočevsko plat.

Znana mi je vsaka hiša, vsaka oštarija, ki jih je v Ribnici menda nad dvajset. Ljudi poznam, vse od prvega do zadnjega, od tanarvečjega do tanarmanjšega. Poznam ribniške žene in dekleta in vse ribniške veljake od najvišjih gospodov pa doli do originalnih prebivalcev revne hiše.

Nekateri me smatrajo za Ribničana, kar pa odločno tajim, ker mi je tekla zibelka dalec v stran, na dosti bolj trdih tleh nego so ribniška.

Navzile temu se pa včasih, malo iz ponosa in malo iz hudobije za Ribničana izdam. Komaj pa ponosno izrečem besedo, da sem kri njihove krvi, me hitro in odločno zavrnejo: — Nak, Ribničan pa že nisi. Ti si odtam, kjer so cerkev razrili.

To smatram za hudo žalitev. Prvič zato, ker me nočejo v svojo sredo, drugič pa zato, ker pri nas doma nismo nikdar razrivali cerkve. Kvečjemu smo razrivali zemljo pod njo.

Ker smo baš pri cerkvi, mi menda ne bo nihče zameril, če povem starodavno ribniško zgodbo, ki tudi nekoliko po cerkvi diši.

Ko so v Ribnici zidali cerkev sv. Štefana, so bili za zidanje tako strašno navdušeni, da je vse hotelo na delo. Nemumno so delali in tako seclali zidali, da so pozabili napraviti okna in da je bilo v cerkvi temno kakor v rogu. Za vrata so pustili malo odprtino, okna pa nikjer nobenega.

Ker je pa v cerkvi brez svetlobe nerodno, posebno ob nedeljah in velikih praznikih, so sklenili ribniški očetje, da bo treba nekaj storiti, da se bo videlo skozi.

Toda kar Ribničan napravi, tisto drži, pa naj bo rajta, lo nee ali zid.

Ne za Boga ne za vraga, ni o mogli napraviti lukenj, kjer naj bi bila okna; kladiiva so se smejala z ročajev in krampi so se krhali.

Kladivo in kramp pa nista bili tiste dni najtrši stvari, kar jih je slavna Ribnica premogla.

Dosti trša od kladiva in krampa, od pika in lopate je bila glava častitljivega Ribničana Vrbana. Stotavčkrat trša od kaljenega železa sploh.

Po dolgotrajnem razmotrivanju in posvetovanju, prigorvarjanju in pretnjah so pregovorili Vrbana, da je sklenil nekaj storiti za čast božjo in za slavo Ribniške doline.

Ponoči so se odpravili v cerkev. Stirje najmočnejši ribniški korenjaki so ga prijeli — dva za roke, dva za noge — ter z vso silo butnili njegovo glavo od zid. Butnili so dvakrat, trikrat, desetkrat. In ko so butnili desetič, je rekel Vrbani: — Le dajte še, sedaj se je pa že zabliskalo.

In so butali in butali z vso silo in močjo, dokler ni rekel Vrbani: — Zdi se mi, da smo skozi. Zdaj pa že zvezde vidim.

S tem je zgodba končana. Kakšna okna imajo v ribniški cerkvi in če jih sploh imajo, ne vem, kajti v Ribnici nisem bil še nikdar v svojem življenju.

RUSIJA POSVARILA JAPONSKO

MOSKVA, Rusija, 2. julija. Ruski poslanik v Tokio je izročil japonski vladi svarilo, da bo Japonska odgovorna za posledice, ako bi japonski in mančukvanski vojniki prestopili rusko mejo na Daljnem vzhodu. Ruski poslanik je v svojem protestu rekel, da bo Rusija za vsako kršenje meje stavila vso odgovornost na Japonsko.

Ruski protest posebno omejuje, da sta dva mančukvanska topovska čolna zavozila na rusko stran reke Amur ter sta namerila svoje topove na Harabovsk in da je japonsko-mančukvanska obmejna straža streljala na rusko obmejno stražo 1. maja.

ZASTRUPLENI ZDRAVNIKI

Težka in zelo čudna nesreča se je zgodila za Binkosti v Amiensu. Zdravniki iz Pikardije so imeli tam svoje zborovanje, ki so ga začeli z banketom. Udeležilo se ga je okrog 200 zdravnikov. Še isti dan jih je okrog 150 zbolelo z zelo težkimi znaki zastrupitve.

Med zastrupljeni je tudi predsednik zborovanja doktor Ferry z ženo, ki bo težko ostala živa. Ferry je že med banketom začutil hude bolečine, a je zborovanje vseeno vodil. Zvečer pa mu je postalo zelo slabo in ob istem času so prihajale od vseh strani telefonske vesti o obolenju drugih zborovalcev.

Stvar je tem bolj skrivnostna, ker niso mogli ugotoviti za kakšno zastrupitev gre.

Dr. Ferry meni, da je bil v jehal tako zvani Gaertnerjev bacil. Po njegovem mnenju bi zadostovalo, da je nekdo prejšnji večer meso prepiral s tem bacilom. Vse kaže, da gre za dobro premišljeno masčevanje.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOHN GALSWORTHY:

PATRIOT

Nedavno so mi pripovedovali resnično zgodbo, ki sem jo, če se ne motim, slišal ali čital že med vojno, ki pa je vredna, da jo ponovim onim, ki je še ne poznajo.

Zgodba namreč dopušča gotove ironične zaključke ter je veličina zase, kajti zgodba govori o človeku, ki ga — ako vohuni pri nas — označujemo z besedo iz petih črk in ki je ena največjih žiljivk, in katerega — ako vohuni za nas — povišamo z izrazom "v tajni službi" ter ga smatramo za junaka druge vrste.

Gotovo je še vsem v spominu, da so ob izbruhu vojne poznale oblasti onih petnajsto beseb, ki so dajale Nemčiji skrajno brezpomembne in večji del napačne informacije o našem položaju in o naših ukrepih in da so oblasti z eno samo šahovsko potezo onemogočile njihovo akcijo. Od tega trenutka dalje ni bil odkrit niti en primer vohunstva po vohunih, ki so bivali v Angliji že ob vojni napovedi. Kakor so mi povedali, pa so vendarle zasledili nekaj nevažnih primerov vohunstva po osebah, ki so se pričele tehnično tajne službe, ali pa so med vojno s tem namenom prišle v Anglijo. O enem teh primerov govori ta zgodba.

V avgustu 1914, je živel v Ameriki trgovec nemškega pokolenja ameriški državljani, ki ga bomo imenovali Lichtfeld. V resnici je bilo njegovo ime drugo. Nekoč je bil častnik v nemški vojski ter je imel približno petdeset let. Njegova postava je bila še vedno vojaška. Nosil je tudi kratko postriženo lase. Predvsem pa je imel patriotsko zavest, ki je bila preveč razvita za njegovo ameriško državljanstvo. Tako se je kmalu zgodilo, da se je izkrca v Genui Američan Lichtfeld, ki se je nato pojavil kot Lichtfeld v nemškem glavnem stanu pri poveljstvu svojega starega polka.

"Ne," so mu razložili, "vi niste več mladi, nimate dovolj odporne sile in ste ameriški državljani. Naša tajna služba v Angliji je pomanjkljiva. Nekaj tam ni v redu. Mnogo več boste koristili svoji domovini, ako odpotujete kot ameriški državljani v Anglijo in nam od tam dobavite vse in-

formacije, kar jih boste dobili."

Lichtfeld je bil v srečo za svoj stari polk, toda kot patriot je ugodil nasvetu. V dveh mesecih se je seznanil z vsemi skrivnostmi svoje nove cbrti, se vkrcal v Genui ter se pojavil zopet v Ameriki kot Lichtfeld. Kmalu potem je odpotoval v Liverpool, preložen si poslovnimi adresarji in vzorci ter je imel ameriški potni list na svoje ameriško ime.

Prvi dan svoje "tajne službe" se je potikal po pristaniških napravah nekega mesta, ki je bilo po njegovem nomenklaturu važna pomorska postojanka. Zabeležil si je skrbno vse, zvečer pa je napisal trgovsko pismo nekemu gosposu v Rotterdamu. Med vrstic, ki so bile posvečene — razcimo višji obliki iz delovanja gumbov, je napisal s kemično tinto vse, kar je videl. Ta ali oni parnik je došel, ali pa namerava odpluti. Ti in taki ljudje so se vežbali, sploh vse, kar je bilo po njegovem mnenju važno. Pismo je končal z besedami: — "Jutri Dublin, Lichtfeld," nakar je pismo oddal na pošto.

Na nesrečo ubogega, preprostega patriota pa je bila na glavni pošti mlada dama, ki je krajšala svoje dolge dneve z odpiranjem vseh pisem, naslovljenih v sumljivo inozemstvo. Vsa ta pisma je natančno pregledovala, ker je hotela zaslediti tajno pisavo s kemično tinto. Na njeno veliko veselje — saj je bila že naveličana neuspeha svojega koristnega posla — se je prikazala med vrstami trgovskega dokumenta izdajalska tinta. Telefonirala je nekemu uradu nepredvidne besede — "Jutri Dublin Lichtfeld." V onem času so smeli tuji potovati na Irsko samo preko Holyheada. Tjakaj je šlo telefonsko vprašanje: — "Ali je potoval večeraj neki Lichtfeld v Dublin?" Odgovor, ki je prišel takoj, se je glasil: "Američan z imenom Lichtfeld se je peljal večeraj v Dublin, odkoder se je vrnil zvečer ter se je danes z vlakom odpeljal v London Custom kolodvor."

Na londonskem kolodvoru so našega patriota pa natančno treh dneh tajne službe pri-

jeli in ga spravili tja, kamor so takrat pač spravljali take ljudi.

"Ameriški državljani sem," je rekel, "moje ime je Lichtfeld."

"Potem," je izjavila britanska vlada — seveda je bilo pri tem dovoljeno mišljenje v vladi — "potem je stvar drugačna. Zaslišani boste pred rednim sodiščem in ne pred vojnimi. Branil vas bo na naše stroške odvetnik, ki ga bo določilo ameriški poslanikstvo."

Prav kmalu — kajti takrat zakon ni dovoljeval dolgega odlašanja — je bil zaslišan ameriški državljani Lichtfeld alias Lichtfeld, ki je dal informacije sovražniku.

Tri dni je pripravljali odlični odvetnik na stroške vlade svoj zagovor, toda neki znameniti jurist, ki je nastopal kot javni obtožitelj, je temeljito razmišljal o vprašanju, s katerim bo pričel svojo obtožbo.

"Gospod Lichtfeld," je rekel in fiksiral obtožence, "povejte mi, ali niste bili častnik v nemški vojski?"

Ameriški državljani je cele ure pripovedoval sodnemu dvoru, da je silo zaposlen s svojimi kupčijami, navedel je svoje reference in pokazal vzorce. Priznal je, da je oddal pismo z nevidljivimi vrstami ter izjavil, da je potoval iz Amerike z nekim holandskim novinarjem, ki mu je rekel: — "Saj veste, da ne moremo dobiti prav nikakih poročil, ker smo nevtralni. Pošljite nam vendar karkoli, seveda ničesar kar bi moglo škodovati Angliji, toda nekaj, o čemer bi mogli pisati." In to je storil. To vendar ne more škodovati nobenemu. Saj je napisal samo otročarije.

Sedaj pa se je pri tem prvem vprašanju malo sključil in — molčal. In znameniti jurist je rekel:

"Nočem sedaj siliti v vas, gospod Lichtfeld. Govorili bomo o drugih stvareh. Toda želim, da si temeljito premislite to vprašanje, kajti to vprašanje ni samo prvo, ampak bo tudi zadnje."

Razprava je bila preložena. Zaslišanje še ni bilo končano in tudi vprašanje še ni bilo drugič stavljeno.

Rano v jutro drugega dne, ko je stopil jetniški paznik v Lichtfeldovo celico, je vsehlo njegovo truplo na omreženem oknu, obešeno na šalu. — Sveto pismo, ki ga dobi vsak jetnik, je ležalo pred nogami mrliča. Na deski v celici pa je bilo zapisano:

"Vojak sem, svojega čina močem povedati... Angleška vlada me je zaslišala pravilno. Ne umrem kot vohun, temveč kot vojak. Udam se v svojo usodo kot mož, toda krivoprišestnik nočem biti in tudi ne lažnik... Kar sem storil, sem storil za svojo domovino. Zahvaljujem in blagosloviljam vse."

In deset odvetnikov — osem Angležev in dva Američana — je soglasno zamrmralo: Hra-ber dečko!"

In to je bil v resnici!

MAŠČEVANJE VARANEGA

MOŽA

V Welsu, Traunergasse 6, se je odigrala te dni pretresljiva žaloigra ljubezni. Stiri- desetletni konjski prekupčevalec Karel Wiesenbacher je že dalj časa imel ženo na sumu, da mu ni zvesta. Ko so ga nekega dne obvestili, da je v opoldanskem času sprejela njegova žena obisk tujega moškega, je Wiesenbacher pohitel domov in zahteval pojasnila, kdo je v stanovanju.

Zaradi ostrega moževega nastopa sta se zakonca hudo sprla. Žena je namreč tajila, da bi bil v hiši tujec. To je konjskega prekupčevalca tako razkačilo, da je pograbil ženo in jo treščil skozi okno iz prvega nadstropja na dvorišče. Nesrečnica je priletela s hrbotom na neki voziček in si je zaradi močnega padca zlomila hrbtenico. Poškodba je bila tako huda, da je zaradi padca popolnoma ohromela.

Umirajočo so odpeljali v bolnišnico, mož pa je v tem preiskal stanovanje in je v nekaterih omari iztaknil svojega tekmeča v ljubezni. Žena ga je bila pred moževim prihodom skrila v omaro menača, da bo moža pomirila in ljubčka izpustila, čim se poleže družinska nevihta.

RUDNIŠKA EKSPLOZIJA V INDIJI

KALKUTA, Indija, 3. julija. V rudniku v Bagdigi v provincii Bihar ste v premogovniku nastali dve razstrelbi, pri katerih je bilo ubitih 52 rudarjev; številno ranjenih ni znano. Vse žrtve so domačini.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

32

Vlekla ni niti najmanjša sapica, jezero je ležalo gladko in ravno in bilo bi se zdelo negibno, da ni trepetal in narahlo valovil v njem mase, ki se je z nebo dol ogledoval v njegovem zrcalu. Slišati je bilo samo, kako se valovi mrtvo in počasi lomijo na obrežnemrodu, kako še dalje žubori voda, ki jo lomijo stebri mostu, in kako umerjeno udarjata vesli, ki sta rezali modro jezersko gladino, se po vsakem udarcu dvignili, da je curljalo od njiju, ter se zopet potopili. Valovje, ki ga je čoln rezal in se je za njim zopet družilo, je risalo zgubano tiso, ki se je vedno bolj oddaljevalo od obrežja.

Potniki so molčali, glave so imeli obrnjene nazaj, gledali so gore in pokrajino, obsejano z mesečino in tupatam prepreženo z velikimi sencami.

Razložile so se vasi, hiše, koče; don Rodrigova vila s svojim ravnim stolpom, dvigajoča se nad kočicami, ki so se kopičile na vznožju predgorja, se je zdelo kakor nasilnik, ki bel v temi, dvigajoč se nad množico spečih, in zanišlja zločin.

Lucija jo je zogledala ter se zdrznila v grozi; oko ji je polzelo dalje, dalje dol po pobočju do njehe vase, pogledala je trdno na krajini rob, zasledila je svojo hišico, zasledila gostoliste smokve, ki je gledala izza dvorišnega zidu, zasledila je okno svoje sobe in tam, kjer je sedela zašad v čolnu, je naslonila roko na ograjek, oprla čelo ob roko, kakor bi hotela spat, in je na tihem jokala.

DEVETO POGLAVJE

Sunek ladje ob nabrežje je strsel Lucijo, ki si je skrivaj obrisala solze in dvignila glavo. Kakor bi se prebudila. Renzo je izstopil prvi in dal roko Neži, ta je tudi izstopila in dala roko hčerki; nato so se vsi trije žalostno zahvalili čolnarju.

"Za kaj pa?" je odvrnil ta. "Saj smo vendar zato na svetu, da drug drugemu pomagamo."

Skoro s studom je odmaknil roko, kakor bi mu predlagali, naj krade, ko mu je Renzo skušal spustiti vanjo nekaj tistih belčev, ki jih je imel pri sebi, ker jih je bil tisti večer vzel s seboj z namenom, da velikodušno oblari don Abbondio, ko mu ta proti svoji volji ustreže. Voz je bil že pripravljen; voznik je pozdravil vse tri pričakovance, rekel jim je stopiti gori, zaklical je vpreženi živali in odšli so.

Naši potniki so dospeli v Monzo malo po solnčnem vzhodu. Voznik je vstopil v neko gostilno in ker je bil kraja vajen in gospodarjev znanec, jim je dal nakazati sobo ter jih je spremlil do nje.

Med zahvaljevanjem je Renzo skušal dati tudi njemu majhno plačilo v denarju, toda kakor čolnar je tudi on pričakoval drugačno, bolj odlašeno, a obilnejše poplačilo; tudi on je odmaknil roke in, kakor bi bežal, je stekel opravljati svoje živinče.

Po takem večeru, kakor smo ga popisali, in taki noči, kakor si jo lahko vsakdo predstavljaja, prebiti v družbi onih razmišljanj, v neprestanem pričakovanju kaknega nevsčnega srečanja, med pihanjem hladnega vetriča, ki je bil že več nego jesenski, in med vednim tresenjem nerodnega voza, ki je človeku sirovo odganjal spanec, kadarkoli so kateremu izmed njih oči začele lesti vkup, se zdaj vsem trem kar ni zdelo res, da sedijo na mirujoči klopi in v sobi, naj je bila že kakršnakoli.

Zajtrkovali so, kakor so pač dopuščali ti časi pomanjkanja, slab tek in skromna sredstva, v sorazmernu s slučajnimi potrebami negotove bodočnosti. Vsem trem je v mislih vstala pojedina, ki so si jo bili obetali par dni poprej, in vsakemu se je izvil globok vzdih.

Renzo bi bil rad ostal tu vsaj ves tisti dan, da bi videl, kje se ženski nastanita, in bi jima mogel prvi hip kaj postreči; toda oče je bil temna priporočil, naj ga pošljeta urno dalje po njegovi poti. Zato sta onidve navedli te ukaze in sto drugih razlogov: da bi ljudje kvantali, da bi zapoznala ločitev bila še bolestnejša, da se on lahko kmalu vrne s svojim novicami in izve njune, tako da se je končno odločil in odpotoval.

Domenili so se, kolikor so mogli, kako se bod oči prej lahko zopet videli. Lucija ni mogla skriti solz; Renzo je s težavo zadrževal svoje, stisnil je krepko Nežino roko, rekel z udušenim glasom: "Na svidenje" in odšel.

Ženski bi bili zdaj v precejšnji zadregi, da ni bilo onega dobrega voznika, ki je imel ukaz, da ju povede v kapucinski samostan in jima tudi drugače pomaga z vsem, karkoli bi potrebovali.

Napotili sta se torej z njim v oni samostan, ki je bil, kakor vsakdo ve, od Monze oddaljen nekaj korakov. Ko so dospeli do vhoda, je voznik potegnil za zvonce in dal poklicati očeta gvardijana; ta je brž prišel in na pragu prevzel pismo.

"O, brat Cristoforo!" je rekel, spoznavši pisavo. Glas in giba v obrazu so jasno pričali, da izgovarja ime velikega prijatelja.

Treba je tudi povedati, da je naš dobri Cristoforo v tistem pismu ženski zelo tople priporočil in poročal z globokim čuvstvom o njih usodi, kajti gvardijan je zdaj pa zdaj izražal začudenje in ogorčenje, dvigal je oči od lista in jih upiral v ženski z nekakim izrazom usmiljenja in zanimanja.

Ko je prenehal brati, je nekaj časa obstal in premišljeval, nato je rekel: "Nikogar drugega ni kakor gospa; če bi se gospa hotela zavezati..."

Nato je potegnil Nežo malo v stran na trg pred samostanom ter ji stavil nekaj vprašanj, na katera je ona odgovorila; vrnil se je spet k Luciji in rekel obema:

"Dragi moji, poskušal bom in upam, da vama najdem na vse varno in spoštovano zavetišče, dokler Bog drugače in boljše ne poskrbi za vaju. Ali hočeta iti z mano?"

Ženski sta spoštljivo prikimali in redovnik je povzel: "Dobro, povedem vaju takoj v gospejin samostan. Bodita pa nekaj korakov oddaljeni od mene, kajti ljudje radi slabo govorijo in Bog ve koliko čenč bi razlirali, če bi videli očeta gvardijana z lepo mladenko na cesti... z ženskami, sem hotel reči."

Pri teh besedah je stopil malo naprej. Lucija je zardela; voznik je pogledal Nežo ter se nasmešnil, tudo ona se ni mogla ubraniti nasmeha in ko je redovnik šel naprej, so se vsi trije zganili ter stopali deset korakov za njim. Tedaj sta ženski vprašali voznika, česar se nista upali vprašati očeta gvardijana, namreč kdo je ta gospa.

"Gospa," je odvrnil oni, "je neka redovnica; pa ni taka redovnica kakor druge. Ni opatinja, niti prednica, baš narobe: kakor govori jo, je izmed najmlajših, pa je od Adamovega rebra in njeni stari predniki so bili visoki gosposdije, prišli so s Španskega, kjer so tisti, ki ukazujejo, in zato jo imenujejo gospo in hočejo s tem reči, da je velika gospa. Vsi v tem kraju jo tako imenujejo in pravijo, da niso imeli v tem samostanu še nikdar take osebe, in njeni sodarji soročniki doli v Milanu so zelo poštene in so izmed tistih, ki imajo zmerom prav, še bolj pa tukaj v Monzi.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Pogled na razvaline mesta Quetta v Indiji, ki ga je potres popolnoma porušil. Življenje je izgubilo nad 60.000 oseb, med njimi tudi dosti Evropejcev. V ozadju slike so šotori, v katerih prebivajo tisti, ki so ušli smrti.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

47

— Dobro. Dragi gospod dr. Zaler, ali bi prišli ob enajstih po mene v hotel Avenida? Potem se skupno peljeva na Rua Mercado.

— Rad.

V orkestru uglašajo godci svoja godala. Gospod von Butov se poslovi in v sosednji loži pripoveduje svoji sosedji, kdo je tuj gospod, namreč nikdo drugi, kot sin starega senjora Zalerja ter je še dodal z besedami "saj veste" še več zanimivosti. V dolgem odmoru so o tem vedeli že skoro vsi.

Pavel vzame v roke program in ga naglo pregleda — lahko se zgane in se vgrizne v ustnice. Njegov pogled pade na neko ime, ki se je najprej pojavilo kot gorak spomin, ki pa je takoj nato bilo svari — videl je namreč ime Vera Legros. Tedaj pa se mu zbude v njegovi glavi pisani spomini na lepo ljubezen in na nadaljevanje v srečnih urah do ure slovesa, ko se njene solze kapale v kozarec šampanjca in ko ji je moral prisesti, da ji bo pogosto pisal in da bo vedno na njo mislil... Toda nikdar ji ni pisal, ker je bilo po izpremenjenih razmerah nemogoče in je tudi le malo mislil na njo.

Sedaj pa je bila tukaj in je mogla postati zanj nevarnost. Morebitno slučajno srečanje z njo bi moglo razbiti njegovo ladjo, katero je vodil na široko morje z zagrnjenimi lučmi in je do sedaj držal dobro smer. Nikdo ni opazil napačne zastave. Sedaj pa se je bližala preteča možnost, da bi mogel nesrečni slučaj prinesiti njegovo pogubo. Temu se je bilo treba izogniti in se mu to tudi ni zdelo posebno težavno. Kratek razgovor z Vero mu mora prinesiti gotovost. Najrajši bi jo obiskal takoj po končani predstavi. Toda tedaj je moral Dijo spremiti domov, Vero pa se ni upal poslati pisma v garderobo za poznejši sestanek. Naslednjega dne je hotel poizvedeti za njeno stanovanje, kar je bilo tudi lahko.

Vera je imela večjo vlogo, kot pa so jo ji dajali v Berlinu ter je dobro opravila svojo nalogo. Njen glas je bil sladek in priključen, igra polna življenja in veselja, njena zunanost očarljiva.

— Lep keberček, — pravi Juan in živahno ploska. Kadar se je zagrinjalo dvignilo, se je Vera vedno prikazala z glavnimi igralci in tedaj se je Pavlu vedno dozdevalo, da njene oči iščejo njegovo ložo. Pa to je mogla biti tudi zmota.

Zalerjev avtomobil je stal v dolgi vrsti avtomobilov pred gledališčem. Ko se vrata avtomobila zapro, se Kaden poslovi in hiti v gledališče ter se prerine do odra. Med drvečimi delavci, med naloženimi kulisami pride sledi do impresarija in mu seže v roko.

— Moje čestitke, gospod ravnatelj, — pravi. — S tem začetkom morete biti zadovoljni.

— Za božjo voljo, nikar tega ne govorite, — pravi neverni mož. — Bodite tako prijazni in potrkajte trikrat an leseni drog prve kulise. Mora biti les.

Kaden stori in nato nadaljuje:

— Rad bi se spoznal z Vero Legros, gospod ravnatelj — ali je mogoče?

— Zakaj pa ne? Toda s tem dekletom ni lahko občeati. Pravijo, da se še vedno rada spominja neke stare ljubezni.

— Toda spomin bom spoštoval. Na trdnješo zvezo, pa če je tudi samo za šest te tednov, ne mislim. V poslovljni uri ima vedno svoje neprijetnosti. Toda nedolžno ljubimkovanje bo pa menda dovoljeno.

— Dovoljeno je, kar ugaja, — pravi ravnatelj.

— Kar se spodobi, — dopolne Juan. — In tako bom tudi delal.

Ravnatelj pokliče režiserja.

— Prosim, pojdite v garderobo gospodične Legros, da naj bo tako dobra, da naj še enkrat pride na oder, predno se odpelje domov.

Ni bilo treba dolgo čakati. Vera se prikaže lepa in prijazna in ravnatelj ji predstavi Kadena.

— Nov častilec, — pravi pri tem, — ki kar gori, da se z vami seznani.

— To je res, — pravi Juan. — Častilec vaše umetnosti in ko vas sedaj vidim pred seboj, če mi dovolite, tudi častilec vaše osebe.

Posebno oster pogled iz njenih ciganskih oči ga objame.

— Ali niste sedeli z neko mlado damo in še enim gospodom v drugi loži na levo? — ga vpraša.

— Da, milostljiva gospica. Za koga se zanimaste, za damo ali za gospoda?

— Za gospoda. To je vendar dr. Pavel Furman iz Berlina! — pravi Vera.

To ime je Juan za enkrat slišal. Samo ni vedel, od koga in pri kateri priložnosti. Zato zmaje z glavo.

— Menda ne, milostljiva, — odgovori Juan. — To je zelo slavna osebnost, brat dame, ki je sedela poleg njega, sin najbogatejšega facendeiroa, poleg tega tudi doktor, toda njegovo ime je Rolf Zaler.

Vera vrže glavo nazaj.

— Rolf Zaler, — ponovi. — O, da, njega tudi poznam, ubogega reveža — toda oni v vaši loži ni bil — za Boga, to moram vendar sama najbolj vedeti!

Čez majhni rjavi obraz se razlije nagla rdečica, ko izgovori to v veliki razburjenosti. Saj je vendar poznala svojega Pavla in ni mogla razumeti, kako je ta tuj gospod prišel do te zamenjave. Kaden postane zelo resen. Pogleda ravnatelja, ki se zadej razgovarja z nekim delavcem, pa je postal pozoren na Verin glas, in Juan se globlje skloni k dekletu.

— Poslušajte, milostljiva gospica, — pravi. — Tukaj ne moreva govoriti o Rolfu ali Pavlu, ali o Pavlu ali o Rolfu. Ali mi dovolite, da nekaj predlagam? Ali hočete z menoj večerjati? Takoj pa moram pripomniti, da tukaj ne gre za kako povabilo na takojmenovano intimno večerjo. Jedla bova v restavraciji mojega hotela, torej, do neke meje, pred vso javnostjo. Mami je samo na tem ležeče, da se z vami razgovorim in da pojasniva to navidezno zameno.

Vera nekaj trenutkov pomišlja in vprašujoče pogleda Kadena, ki pa ima izobražen obraz poštenega moža.

(Dolje prihodnji.)

KRALJ DAVKOPLAČEVALCEV

Kdor poseti mesto Potosi v Boliviji in stopi med ogledom magistratnega poslopja v veliki dvorani, obstane nehoti pred stensko sliko. Na konju sedi udobno mož od revmatizma opuhlih nog v vojaški uniformi iz XVII. stoletja. V kotih slike je napisano, da je ta mož ustanovil cerkev in konvent sv. Frančiška v Potosi in da je plačal na davkih 21 milijonov. To bi ne bilo nič posebnega, saj je na svetu mnogo ljudi, ki so ustanovili samostane ali zgradili na svoje stroške cerkve, mnogo več je takih, nego ljudi, ki so ustanovili bolnišnice ali sirotišnice, a davke mora plačevati zdaj vsak človek. Pač

je pa zanimiva zgodovina te slike in na nji naslikanega moža.

Mesto Potosi je bilo ustanovljeno v času prve španske kolonizacije, ko so prihajale velike množice pustolovcev, vojakov in menihov v Južno Ameriko iskat v pravljičah zasajenih eldorado. Takrat se španska emigracija niti na ozemlju tedanje Argentine ni ustavila, temveč je pritiskala proti toku reke Parana do Paragvaya, odkoder je krenila na nevarno in težko pot v krajine Peru, kjer je bilo takrat mnogo zlata in srebra, ki so ga bili nakupili Inki. Ta kulturno visoko razviti narod je krščanska kultura

evropskega srednjega veka iztrebila. V notranjosti Peru in Bolivije je še zdaj veliko bogastvo dragih kovin in samo nedostopnost teh krajev je kriva, da tega bogastva ljudje še niso izkoristili.

Bogastvo bolivijskega pogorja Kordiller je naravnost pravljično. Samo srebrni rudniki v Potosi so dali od leta 1545. za 6.000.000 funtov šterlingov srebra. Izredno bogate so tudi žile zlata. Niso redki primeri, da prinese Indijance v trgovino kepo zlata, da jo zamenja za živila ali druge vsakdanje potrebe. Povsod naletimo na pravljičje o skritih zakladih Inkov, ki so pa resnične. Domačini imajo že prebriske izkušnje z grabežljivostjo Evropecev in zato nočejo nikomur povedati, kje so ti zakladi skriti. Boje se pa tudi gneva in smrtne kazni od svojih prednikov. Le redki so primeri, da bi Indijance pokazal kraj, kjer leži zlato. Eden takih primerov se je pripetil v Peru, kjer je siromašni Indijane pokazal vhod v star zapuščen rudnik zlata v Demingo. In sicer svojemu dobrotniku, ki mu je bil podaril kravo, kar je pomenilo zanj celo bogastvo. Njegov dobrotnik je pa prišel tako do ogromnega premoženja.

Srebrni rudniki v Potosi, ležeči 4180 metrov nad morsko gladino, so postali po svojem odkritju največja privlačnost vseh pustolovcev. Takorekoč čez noč je zraslo okrog vhoda v rudnik veliko mesto, ki je šlo sredi XVII. stoletja blizu 200.000 prebivalcev. Takrat je živel v Potosi vojaški dostojanstvenik Anton Lopez de Quiroga, ki je imel v svojih rokah večino rudnikov v okolici mesta in zato tudi ogromne dohodke. Takrat je bil v veljavi zakon, po katerem so morali odračunavati vsi lastniki zlatih in srebrnih rudnikov španskemu kraljevskemu fisku petino izkopanega zlata in srebra. Posebni uradniki so pazili na izpolnjevanje tega zakona in tako se je zgodilo, da je plačal Quiroga leta 1660. v špansko kraljevsko blagajno na teh davkih 21 milijonov, kar dokazuje, da so mu vrgli rudniki nad 105 milijonov.

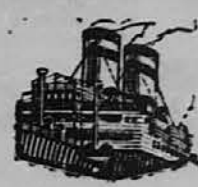
Španski kralj je bil tako navdušen za Quiroga, da ga je proglasil za kralja davkoplačevalcev in naročil je sliko, na kateri bi bil Quiroga ovekovljen za vzgled vsem davkoplačevalcem. In to sliko je poslal kralj Quirogu v dar. Ohranila se je do dandanašnjih dni v magistratnem poslopju mesta Potosi, kjer jo sedanjí davkoplačevalci žalostno ogledujejo, ker Quirogovega zgleda niso nič kaj veseli. Včasih postane sicer ta ali oni davkoplačevalec slaven, kažejo ga morla celo za mrežami, toda Quiroga to ni.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

JULIJA:

9. Rex v Genoa
10. Normandie v Havre
11. Aquitania v Cherbourg
16. Europa v Bremen
17. Manhattan v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Ile de France v Havre
23. Conte di Savoia v Genoa
26. Bremen v Bremen
27. Berengaria v Cherbourg
27. Champlain v Havre
31. Washington v Havre
31. Normandie v Havre

AUGUST

2. Europa v Bremen
2. Aquitania v Cherbourg
3. Rex v Genoa
8. Majestic v Cherbourg

10. Ile de France v Havre
13. Conte Grande v Trst
13. Bremen v Bremen
14. Manhattan v Havre
15. Champlain v Havre
16. Berengaria v Cherbourg
17. Conte di Savoia v Genoa
21. Normandie v Havre
22. Aquitania v Cherbourg
23. Europa v Bremen
24. Lafayette v Havre
28. Rona v Trst
28. Washington v Havre
29. Majestic v Cherbourg
30. Bremen v Bremen
31. Ile de France v Havre
31. Rex v Genoa

SEPTEMBER:

4. Normandie v Havre
4. Berengaria v Cherbourg
5. Champlain v Havre
7. Aquitania v Cherbourg
10. Europa v Bremen
11. Manhattan v Havre
12. Majestic v Cherbourg
14. Lafayette v Havre
14. Conte Grande v Trst
17. Bremen v Bremen
19. Berengaria v Cherbourg
21. Ile de France v Havre
21. Rex v Genoa
25. Washington v Havre
25. Normandie v Havre
26. Champlain v Havre
26. Aquitania v Cherbourg
27. Europa v Bremen

VAŽNO ZA

NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razpisali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate na ročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge nasebine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushko

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saftig
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Berčič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Trovat

La Salle, J. Spellich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jože Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND:

Kittimiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouže
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masla

OHIO:

Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kae-linger, Jacob Resula, John Slepuk
Girard, Anton Nagole
Lorain, Louis Balant, John Šur-še

WARREN, Mrs. E. Rachar

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bronghton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Tauželj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schlfrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alila, Frank Škol-Šeboyan, Joseph Kakeč

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik iz naših pošte, ki ga sva, katero je prejel. Zastopnike roja kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZBIRKA

zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVIN-SKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

111 strani. Cena	35
ANDREJ HOFER	50c
RENEŠKA VEDEŽEVKA	35c
BELGRAJSKI BISER	35c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	20c
CVETNA BOROGRAJSKA	45c
CVETKE (pravljice za stare in mlade)	30c
ČAROVNA S STAREGA GRADA	25c
DEVICA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)	40c
ELIZABETA, HČI ŠIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TRENK	35c
FRA DIAVOLO	50c
FRIDOLIN ŽOLNA. Spisal Milčinski, 72 str.	25
HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke)	30c

KOREJSKA BRATA (ritice o misijonarjih v Koreji) 30c

KRALJEVIČ IN BERAČ 30c

KRVNA OSVETA (povez iz abruskih gora) 30c

KAJ SE JE MAKARU SANJALO 25c

LJUDEVIT HRASTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Smit) 30c

MARKO SENJANIN, SLOVENSKE ROBINSON... 75c

MARON, krščanski deček iz Libanona 25c

MUSOLINO, ropar Kalabrije 40c

MRTVI GOSTAČ 35c

MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain) 70c

MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška) 25c

NA RAZLIČNIH POTIH 40c

NA INDIJSKIH OTOKIH 50c

PABERKI IZ ROŽA 25c

PARIŠKI ZLATAR 35c

POŽIGALEC 25c

PRSTI BOŽJI 30c

PRAPREČANOVE ZGODBE 35c

POVODENJ (spisal Kristof Smit) 30c

PIRHI (spisal Kristof Smit) 30c

PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO

I. zv. 40c II. zv. 40c

PRASKI JUDEK 25c

PATRIA (povez iz irske zgodovine) 30c

POSLEDNJI MOHIKANEC 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c

PRIGODBE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez. 1.—

PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA 30c

PRVI MED INDIJANCI 30c